RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 91.675 van 18 december 2000
in de zaak A. 93.748/VII-22.062.

In zake : 1. Patrick VAN LANCKER,
2. Ria DE CONINCK,
die woonplaats kiezen bij
advocaat V. VAN ASCH,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Annaplein 34

tegen :

KIND & GEZIN,
dat woonplaats kiest bij
advocaat S. VERBOUWE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Marcel Thirylaan 200.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Patrick VAN LANCKER en Ria DE CONINCK op 18 juli 2000 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 18 mei 2000 van Kind & Gezin waarbij geweigerd wordt om hen een beginseltoestemming te verlenen voor een interlandelijke adoptie;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 19 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 oktober 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. SCHELFHOUT die, loco advocaat V. VAN ASCH verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat S. VERBOUWE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Toedracht van de zaak

Overwegende dat volgende gegevens van belang zijn voor een goed begrip van de zaak; dat die gegevens prima facie uit de stukken van het dossier blijken en door de partijen niet worden betwist :

1.1. Beknopte samenvatting van het juridisch kader

Artikel 21 van het Verdrag inzake de rechten van het kind, opgemaakt te New York, geratificeerd door België, en goedgekeurd onder andere bij wet van 25 november 1991 en bij decreet van het Vlaams Parlement van 15 mei 1991, bepaalt :

> "Art. 21. De Staten die partij zijn en die adoptie erkennen en/of toestaan, waarborgen dat het belang van het kind daarbij de voornaamste overweging is en :

a) waarborgen dat de adoptie van een kind slechts wordt toegestaan mits daartoe bevoegde autoriteiten, in overeenstemming met de van toepassing zijnde wetten en procedures en op grond van alle van belang zijnde en betrouwbare gegevens, bepalen dat de adoptie kan worden toegestaan gezien de status van het kind wat betreft de ouders, familieleden en wettige voogden, en mits, indien vereist, de betrokkenen, na volledig te zijn ingelicht, op grond van de adviezen die noodzakelijk worden geacht, daarmee hebben ingestemd;
b) erkennen dat interlandelijke adoptie kan worden overwogen als andere oplossing voor de zorg voor het kind, indien het kind niet in een pleeg- of adoptiegezin kan worden geplaatst en op geen enkele andere passende wijze kan worden verzorgd in het land van zijn herkomst;
c) verzekeren dat voor het kind dat interlandelijk wordt geadopteerd waarborgen en normen gelden die gelijkwaardig zijn aan die welke bestaan bij adoptie in het eigen land;
d) nemen alle passende maatregelen om te waarborgen dat, in het geval van interlandelijke adoptie, de plaatsing niet leidt tot ongepast geldelijk voordeel voor de betrokkenen;
e) bevorderen, wanneer passend, de verwezenlijking van de doeleinden van dit artikel door het aangaan van bilaterale of multilaterale regelingen of overeenkomsten, en spannen zich in om, in het kader daarvan, te waarborgen dat de plaatsing van het kind in een ander land wordt uitgevoerd door bevoegde autoriteiten of instellingen".

Het decreet van 15 juli 1997 inzake interlandelijke adoptie heeft, blijkens zijn memorie van toelichting (Gedr. St., Vl. Parl., 1996-97, stuk 677/1, p. 2) tot doel om aan de interlandelijke adoptie de waarborgen te geven als bedoeld in het bovenvermelde artikel 21 van het Verdrag van New York.

Uit de memorie van toelichting bij het bedoelde decreet (p. 3) blijkt dat het de kandidaat-adoptant "voorlopig" nog vrij staat om al dan niet beroep te doen op de krachtens het decreet geboden dienstverlening. Toch is de aflevering van die beginseltoestemming geen vrijblijvende administratieve akte, doch de bevestiging dat na grondige voorbereiding en diepgaand sociaal-psychologisch onderzoek de

kandidaat-adoptant in beginsel de toestemming krijgt om te adopteren.

Luidens artikel 3 van het decreet van 15 juli 1997 is dit decreet van toepassing op alle interlandelijke adopties waarbij de kandidaat-adoptant de wens heeft uitgedrukt te willen adopteren :

1° hetzij door bemiddeling van een erkende adoptiedienst;

2° hetzij op zelfstandige wijze, maar toch een beginseltoestemming van de Vlaamse Centrale Autoriteit wenst te verkrijgen.

Onder "interlandelijke adoptie" moet blijkens artikel 2, 1°, van hetzelfde decreet worden verstaan : elke gewone of volle adoptie van een minderjarige die verplaatst werd of zal worden van het herkomstland naar België, hetzij via adoptie in het herkomstland door echtgenoten of door een persoon die gewoonlijk in België verblijft, hetzij met het oog op een dergelijke adoptie in België.

Artikel 2, 8°, van het decreet definieert de beginseltoestemming als een door de Vlaamse Centrale Autoriteit verleende administratieve akte waarbij wordt bevestigd dat de kandidaat-adoptant werd voorbereid en geschikt bevonden en dat er in beginsel geen bezwaar is tegen het adopteren van een buitenlands kind door de kandidaat-adoptant.

De Vlaamse Centrale Autoriteit wordt in artikel 2, 10° gedefinieerd als een door de Vlaamse regering aangewezen instantie belast met de nakoming van de door het Haagse Verdrag -bedoeld is het Verdrag inzake internationale samenwerking en de bescherming van de kinderen op het gebied van internationale

adoptie, afgesloten in Den Haag op 29 mei 1993-opgelegde verplichtingen en de opdrachten vermeld in het decreet.

In artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 1998 inzake interlandelijke adoptie duidt de Vlaamse regering de openbare instelling Kind & Gezin aan als Vlaamse Centrale Autoriteit inzake interlandelijke adoptiebemiddeling.

Artikel 4 van het decreet regelt de procedure tot het bekomen van de beginseltoestemming.

Het bovenvermelde besluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 1998 bepaalt de nadere procedureregels inzake de melding, de voorbereiding, de gezinsrapportering, het advies, de beginseltoestemming en de heroverweging, evenals de regels met betrekking tot de samenstelling en de werking van de adviescommissie.

Eens in het bezit van de beginseltoestemming maakt de kandidaat-adoptant, overeenkomstig artikel 5 van het decreet, de keuze tussen enerzijds adoptiebemiddeling via een erkende adoptiedienst (verder geregeld in hoofdstuk II van het decreet en hoofdstuk VII van het B.V.R. van 20 oktober 1998) en anderzijds zelfstandig adopteren, eventueel mits gedeeltelijke tussenkomst van een erkende adoptiedienst (verder geregeld in hoofdstuk III van het decreet en hoofdstuk VIII van het B.V.R. van 20 oktober 1998).

1.2. Beknopte samenvatting van het feitelijk kader

1.2.1. De verzoekende partijen zijn gehuwd sinds 1983 en hebben één eigen kind, geboren in 1990.

Zij dienen op 23 december 1998 een aanvraag in tot het verkrijgen van een beginseltoestemming voor interlandelijke adoptie.

Zij doorlopen vervolgens het voorbereidingsprogramma en doen hierbij beroep op het Centrum Algemeen Welzijnswerk "De Visserij" voor de gezinsevaluatie.

Op 15 december 1999 brengt het evaluatieteam een eindrapport uit dat naast een aantal positieve elementen, 9 "ernstige bedenkingen" formuleert. Er wordt een negatief advies verleend.

1.2.2. Op grond van dit rapport en advies deelt Kind & Gezin, met een op 3 februari 2000 aangetekend verzonden brief, aan de verzoekende partijen haar voornemen mee de beginseltoestemming te weigeren op basis van dit advies.

1.2.3. De verzoekende partijen dienen op 19 februari 2000 het bij artikel 4, § 4, vierde lid, van het decreet van 15 juli 1997 bedoelde gemotiveerd verzoek tot heroverweging in en vragen om te worden gehoord.

Zij betwisten omstandig een aantal feitelijke vaststellingen en bedenkingen in het evaluatierapport.

De verwerende partij bezorgt vervolgens het dossier aan de adviescommissie met het oog op het uitbrengen van het advies bedoeld in artikel 4, § 4, zevende lid, van het decreet van 15 juli 1997.

1.2.4. Op 11 april 2000 stelt de adviescommissie haar verslag op.

Zij erkent de risico's die het evaluatie-team heeft geformuleerd.

Zij stelt tevens onder meer vast dat de verzoekende partijen een onduidelijke adoptiewens hebben, dat er weinig duidelijkheid is over hun motivatie om te adopteren en dat zij de problematiek van een adoptiekind niet onderkennen.

Zij adviseert dan ook om geen beginseltoestemming te verlenen.

1.2.5. Met een brief van 18 mei 2000 herneemt de verwerende partij het bovenvermelde advies van de adviescommissie en besluit ze :

> "Gelet op de voorgaande overwegingen adviseert de adviescommissie om geen beginseltoestemming te verlenen aan de heer en mevrouw VAN LANCKER-DE CONINCK.
> U kan tegen deze beslissing beroep instellen bij de Raad van State. Dit beroep dient ingesteld te worden bij aangetekend schrijven binnen de 60 dagen na de kennisgeving van deze beslissing";

2. <u>Ontvankelijkheid</u>

Overwegende dat, ondanks de ongelukkige formulering van de brief van 18 mei 2000, deze prima facie moet beschouwd worden als de in artikel 4, § 4, van het decreet van 15 juli 1997 bedoelde "beslissing omtrent het verlenen van een beginseltoestemming"; dat de verwerende partij dit zowel in haar nota als ter terechtzitting beaamt, en dit ook blijkt uit de vermelding in de brief dat beroep kan worden ingesteld bij de Raad van State; dat in de huidige stand van het geding dient aangenomen te worden dat de vordering gericht is tegen een uitvoerbare beslissing die vatbaar is voor vernietiging en voor schorsing van de tenuitvoerlegging ervan;

3. Ten gronde

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2. Onderzoek van de middelen

3.2.1. Overwegende dat het **eerste middel** is afgeleid uit de "schending van de motiveringsplicht", inhoudend dat elke administratieve rechtshandeling moet worden gesteund op draagkrachtige motieven, die zowel in rechte als in feite aanvaardbaar zijn; dat de verzoekende partijen in essentie stellen dat de motiveringsplicht is geschonden doordat noch het evaluatieteam, noch de adviescommissie, op afdoende wijze motiveren waarom het verlenen van de beginseltoestemming in strijd zou zijn met het door het decreet van 15 juli 1997 vooropgestelde criterium van het belang van het kind;

Overwegende dat het **tweede middel** de schending aanvoert van "de wet"; dat de verzoekende partijen doen gelden dat het evaluatieteam artikel 4, § 3, van het decreet van 15 juli 1997 heeft geschonden, door voorbij te gaan aan het criterium "het belang van het kind";

Overwegende dat het **derde middel** is gesteund op de schending van het redelijkheidsbeginsel; dat hier wordt betoogd dat het bestreden besluit

totaal voorbij gaat "aan de moeilijkheden die verzoekers zich reeds hebben getroost in hun pogingen tot het vervullen van hun kinderwens en waarin zij zich vrij goed hebben kunnen handhaven zoals het door het evaluatieteam uitdrukkelijk wordt bevestigd", en dat er "een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de rechtens relevante en op werkelijk bestaande feiten gesteunde motieven en de beslissing die op grond daarvan werd genomen";

Overwegende dat de **verwerende partij** op het eerste middel antwoordt dat het bestreden besluit duidelijk aangeeft waarom de verzoekende partijen naar haar oordeel niet de vereiste geschiktheid vertonen om een interlandelijke adoptie aan te gaan; dat zij op het tweede middel antwoordt dat de beginseltoestemming in het belang van het kind werd geweigerd; dat zij op het derde middel repliceert dat inzake adoptie het belang van het kind primeert op de vurige kinderwens van de verzoekende partijen en dat de negatieve elementen die tot het bestreden besluit hebben geleid niet inhoudelijk worden betwist;

3.2.2. Overwegende dat de drie middelen varianten zijn op een zelfde thema en derhalve samen worden beoordeeld;

3.2.2.1. Overwegende dat uit de brief van 18 mei 2000 van de verwerende partij duidelijk blijkt op welke motieven de weigeringsbeslissing is gesteund; dat de verzoekende partijen ook niet aanvoeren dat zij die motieven niet zouden kennen;

3.2.2.2. Overwegende dat het aan de Raad van State niet toekomt in de plaats van de verwerende partij te appreciëren of aan de verzoekende partijen de gevraagde beginseltoestemming tot interlandelijke

adoptie kan worden verleend; dat de Raad van State zich enkel vermag uit te spreken over de wettigheid van de bestreden beslissing; dat hij enkel kan nagaan of de overheid haar beoordeling op redelijke en in rechte en in feite aanneembare redenen heeft gesteund; dat de Raad, wat de eigenlijke appreciatie betreft, het bestreden besluit slechts zou kunnen sanctioneren, indien het kennelijk onredelijk zou zijn;

Overwegende dat blijkens artikel 4, § 3, van het decreet van 15 juli 1997 bij het verlenen van de beginseltoestemming "wordt uitgegaan van het belang van het kind";

Overwegende dat de verzoekende partijen prima facie niet aantonen dat de door de adviescommissie weerhouden motieven in rechte en in redelijkheid de conclusie niet kunnen ondersteunen dat zij niet doen blijken van de vereiste geschiktheid voor een interlandelijke adoptie; dat zij niet aantonen dat die motieven in feite niet correct zijn; dat zij ook niet aantonen dat de verwerende partij bij het nemen van het bestreden besluit het belang van het kind heeft miskend; dat dit belang primeert op de kinderwens van de kandidaat-adoptanten; dat de middelen niet ernstig zijn;

3.3. Overwegende dat derhalve aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien december tweeduizend, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A.-M. GOOSSENS. **R. STEVENS.**